

РЕШЕНИЕ

№ 1578

гр. София, 11.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 11.02.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

ЧЛЕНОВЕ: Миглена Недева

Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **10148** по описа за **2021** година докладвано от съдия Миглена Недева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба от НАП „Големи данъкоплатци и осигурители“, срещу Решение №494 от 17.09.2021 г. по НАХД № 20211110206777/2021 г. по описа на СРС, Наказателно отделение, 122 състав, с което е отменено издаденото от Началник отдел „Услуги за клиенти“, при ТД на НАП Наказателно постановление № F573214/30.03.2021 г., с което на Застрахователна компания [фирма], чрез „Застрахователна компания О. - клон България“ К. (клон на чуждестранен търговец), на основание чл. 261, ал. 1 от Закона за корпоративното подоходно облагане (ЗКПО) е наложена имуществена санкция, в размер на 500 лв., за нарушение на чл. 92, ал. 2 от ЗКПО.

Срещу решението е подадена жалба от административнонаказващия орган като с доводи за неправилно приложение на закона се моли за отмяната му и потвърждаване на наказателното постановление /НП/ като законосъобразно издадено. Твърди, че въззивна инстанция неправилно е интерпретирала фактите, като е приела,

че в случая е приложима разпоредбата на чл. 162, ал. 3 от ЗКПО, а не разпоредбата на чл. 92, ал. 2 от ЗКПО. Счита за неправилен извода на СРС, че още с откриване на производство по несъстоятелност е постановено и прекратяване на дейността на кипърското дружество, а от там и на българския клон. Мотивира се, че всъщност е налице откриване на производство по несъстоятелност на 17.08.2018 г. и назначаване на временен ликвидатор, което е продължителен процес по справедливо и колективно удовлетворяване на кредитори и оздравяване на едно предприятие, като прекратяването на дейността на лицето е крайна фаза на производството по обявяване на несъстоятелност, за което липсват доказателства по административната преписка. Моли се да се отмени обжалваното решение и вместо него да постанови друго, с което да се потвърди Наказателно постановление. Претендира се юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът, Застрахователна компания [фирма], чрез „Застрахователна компания О. - клон България“ К., не се представлява и не изразява становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура, дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, XX касационен състав, като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по смисъла на чл. 348 НПК и служебно на основание чл. 218, ал.2 АПК провери съответствието на решението с процесуалните изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба и с материалния закон, намира следното:

Касационната жалба е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Подадена в срока по чл. 211, ал.1 АПК, срещу акт, който подлежи на оспорване и от надлежна страна.

Разгледани по същество, касационната жалба е **ОСНОВАТЕЛНА**, по следните съображения:

СРС е приел за установено от фактическа страна, че ЗК „О.-клон България“ К. е клон на чуждестранния търговец [фирма], К.. На 17.08.2018г в Държавен вестник на Република К. е оповестено назначаването на временен (предварителен) ликвидатор, т.е. несъстоятелността на търговеца е прогласена, а на 19.09.2019г. това обстоятелство е вписано и в Българския Търговски регистър по партидата на клона му. В едномесечен срок от вписването на това обстоятелство по партидата на клона „ЗК О. – клон България“ К. е подало в НАП Годишна данъчна декларация по чл.92 от ЗКПО подадена с вх.№ 26-0-12422/09.10.2019г. с отбелязано обстоятелство, че декларацията се подава за последния данъчен период. Това е последната подадена данъчна декларация.

На 30.09.2020г. А. Ф. – главен инспектор по приходите в НАП –ТДГДО е констатирала със съставения от нея, АУАН № F573214/30.09.2020г., че клонът на чуждестранния търговец не е изпълнил задължението си по чл.92, ал.2 от ЗКПО да

подаде в срок до 30.06.2020г. годишна данъчна декларация. Твърди, че нарушението е извършено чрез бездействие на 01.07.2020г. За място на извършване на нарушението вписва ТД на НАП „Големи данъкоплатци и осигурители“, където е регистрирано данъчно задълженото лице. В законоустановения срок е подадено възражение по чл.44, ал.1 от ЗАНН, на което АНО е обърнал внимание и по което е взел отношение в обстоятелствената част на обжалваното НП.

Въз основа на АУАН е издадено процесното НП.

При тези фактически установявания, СРС обусловил изводи за незаконосъобразност на НП. Посочил е, че клонът на чуждестранния търговец е прекратил дейността си не поради забраната на КФН, а поради обстоятелството, че търговецът, учредил клона, е прогласен в несъстоятелност на 17.08.2018г. Приел е, че при това прекратяване дейността на чуждестранния търговец, автоматично се прекратява дейността и на клона му в България, тъй като всяко ограничаване на дейността на юридическото лице, което го е създадо, засяга правната сфера и на клона. Затова липсват основания да се счита, че клонът на чуждестранния търговец е продължил да осъществява дейност след 18.08.2018г. Обстоятелството, че към 31.12.2019г. клонът на чуждестранния търговец все още се намира в трудови правоотношения с физически лица нямало пряко отношение към извода за прекратена търговска дейност на този клон. Приел е, че „ЗК О. – клон България“ К. правилно е изпълнило задължението си към НАП, прилагайки разпоредбата на чл.161, ал.3 от ЗКПО, като е подало данъчната декларация за последен данъчен период на 09.10.2019г. в срока по чл.162, ал.3 от ЗКПО. Поради, което е обосновал е извод, че дружеството не дължи подаване на декларация в срока по чл.92, ал.2 от ЗКПО и твърдяното в АУАН и в обжалваното НП нарушение не е извършвано.

Така постановеното решение е неправилно, като постановено в нарушение на материалния закон, по следните съображения:

Според чл. 92, ал. 1 от Закона за корпоративното подоходно облагане данъчно задължените лица, които се облагат с корпоративен данък, подават годишна данъчна декларация по образец за данъчния финансов резултат и дължимия годишен корпоративен данък. Съответно, според чл. 92, ал. 2 от ЗКПО годишната данъчна декларация се подава в срок от 1 март до 30 юни на следващата година в териториалната дирекция на Националната агенция за приходите по регистрацията на данъчно задълженото лице.

Няма спор, че това задължение не е осъществено от задълженото по закона лице. Нито се твърди, нито се установя дружеството да е подавало годишна данъчна декларация за данъчния финансов резултат и дължимия годишен корпоративен данък за данъчен период 2019 г., както в срока по чл. 92, ал. 2 от ЗКПО (същата редакция), така и понастоящем.

Това противоправно деяние е възведено като административно нарушение с разпоредбата на чл. 261, ал. 1 от ЗКПО според която, данъчно задължено лице, което не подаде декларация по този закон, не я подаде в срок, не посочи или невярно посочи

данни или обстоятелства, водещи до определяне на дължимия данък в по-малък размер или до неоснователно намаляване, преотстъпване или освобождаване от данък, се наказва с имуществена санкция в размер от 500 до 3000 лв.

В случая на дружеството е наложено административно наказание "имуществена санкция", за това, че в качеството си на данъчно задължено лице по ЗКПО, е извършило нарушение на чл. 261, ал. 1 от ЗКПО, като не е подало в законоустановения срок - 31.06.2020 г. годишна данъчна декларация (ГДД) по чл. 92, ал. 2 от ЗКПО.

В жалбата пред първоинстанционния съд обаче се излагат възражения, че към момента на установяване на нарушението, дружеството е било в производство по несъстоятелност, а СРС е взел това предвид при постановяване на решението. Действително са били ангажирани и доказателства в тази насока.

Настоящият касационен състав констатира, че действително на 17.08.2018г. в Държавен вестник на Република К. е оповестено назначаването на временен (предварителен) ликвидатор, т.е. несъстоятелността на търговеца е прогласена, а на 19.09.2019г. това обстоятелство е вписано и в българския Търговски регистър, по партидата на клона му „ЗК О. - клон България“ К. (клон на чуждестранния търговец [фирма], К.).

Според нормата на чл. 158 от ЗКПО, при прекратяване с ликвидация или с обявяване в несъстоятелност за периода до заличаването му данъчно задълженото лице изпълнява задълженията си по общия ред на този закон и при спазване изискванията на тази глава.

В тази връзка следва да се посочи, че за периода от прекратяването с обявяване в несъстоятелност до заличаването на едно юридическо лице (ЮЛ), каквото е „ЗК О.-клон България“ К. (клон на чуждестранния търговец [фирма], К.), все още е налице правен субект. Прекратеното ЮЛ действително престава да преследва целите, визирани в учредителния му акт и запазва своята правосубектност, която се редуцира в смисъл, че ЮЛ запазва качеството си на такова и правноорганизационната си форма, но не губи конститутивните си елементи на правен субект - наименование, седалище, органи и др. По-същественото в случая е, че дружеството не може да извършва повече търговската дейност, за която е създадено. Вместо да извършва тази дейност, то влиза във фазата, за да приключи висящите правоотношения, в които се намира. Самото производство по несъстоятелност има за цел да осигури справедливо удовлетворяване на кредиторите и възможност за оздравяване предприятието на длъжника. За постигане на тези цели се назначава временен синдик, който има следните задължения: представлява предприятието; управлява текущите му дела; 3. упражнява надзор върху дейността на длъжника в случаите по чл. 635, ал. 1; 4. получава под опис, съхранява и води търговските книги и търговската кореспонденция на предприятието; 5. издирва и уточнява имуществото на длъжника; 6. при предвидените в закона условия прави искания за прекратяване, разваляне или унищожаване на договори, по които е страна длъжникът; 7. участва в производствата по делата на предприятието на длъжника и завежда от негово име дела; 8. събира паричните

вземания на длъжника и внася полученото в особена банкова сметка; 9. с разрешение на съда се разпорежда с паричните суми от банковите сметки на длъжника, когато това се налага във връзка с управлението на имуществото и неговото запазване; 10. издирва и уточнява кредиторите на длъжника; 11. по определение на съда свиква и организира събранията на кредиторите; 12. предлага план по чл. 69б; 13. извършва действия по прекратяване участието на длъжника в търговски дружества; 14. осребрява имуществото от масата на несъстоятелността; 15. извършва други предвидени от закона или възложени от съда действия. Т.е. основните цели на производството по несъстоятелност е да осигури справедливо удовлетворяване на кредиторите и възможност за оздравяване на предприятието на длъжника. И едва ако това не се случи, се обявява с отделен изричен съдебен акт несъстоятелността на лицето и прекратяването на дейността му. Такъв е и смисълът на цитираната в съдебното решение разпоредба на чл.711, ал.1, т.1 и т.4 от ТЗ да се постанови краен съдебен акт, с който да се обяви несъстоятелността на лицето и прекратяването на дейността на лицето изобщо. Откриване на производство по несъстоятелност е юридически факт, различен от последния етап на това производство, когато се постановява решение за прекратяване на дейността на лицето. Прекратяването на дейността на лицето е крайната фаза на производството по обявяване на несъстоятелност. От момента на заличаване на дружеството в търговския регистър, същото ще престане да съществува като правен субект, в това число и за нуждите на данъчното облагане.

При тълкуване разпоредбата на чл. 158 от ЗКПО, следва да се посочи, че до заличаването на дружеството, същото все още следва да изпълнява задълженията си като данъчно задължено лице, по смисъла на ЗКПО, т.е. същото не е заличено от правния свят и продължава да има съответните задължения, но при спазване изискванията на глава двадесет и първа, а именно изискванията на данъчното регулиране при прекратяване с ликвидация респ. с обявяване в несъстоятелност.

С тези мотиви съдът намира НП за законосъобразно. Обжалваното решение на СРС следва да бъде отменено и да бъде постановено ново, с което да се потвърди НП.

При този изход на спора и на основание чл. 63д (Нов - ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г.) при направеното своевременно искане, на касатора се дължат разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв., определен съгласно чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Воден от гореизложеното и на основание на чл. 221, ал. 2 от АПК, чл. 63в ЗАНН (Нов - ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г.), Административен съд София - град, XX-ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение №494 от 17.09.2021 г. по НАХД № 20211110206777/2021 г. по описа на Софийски районен съд, като ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № F573214/30.03.2021 г.,

издадено от Началник отдел „Услуги за клиенти“, при ТД на НАП.

ОСЪЖДА Застрахователна компания [фирма], чрез „Застрахователна компания О. - клон България“ К. да заплати на Национална агенция за приходите разноси по водене на делото в размер на 80 /осемдесет/ лв.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.